

seende tør tillægge mig personlig nogen særdeles Indsigt i disse Forhold, da jeg ogsaa først, da jeg blev kaldet til Finanzminister, fik Leilighed til dybere at sætte mig ind i vort meget complicerede directe Skattevæsen, men jeg har faaet den Overbeviisning ved at conferere med Andre, som ere inde i disse Skatteforhold, ligesom jeg ogsaa støtter mig i den Henseende særdeles paa de specielt sagkyndige Medlemmer af Udvalget, som i dette Anliggende have sluttet sig til Udkastet. Jeg troer saaledes, at det fra det praktiske Standpunkt er ønskeligt, at vi netop ved nærværende Leilighed saa at sige skabe os et fremtidigt fast Hartkorn, ikke blot Ager- og Eng- og Skov- og Mølleflylds-Hartkorn, som man hidtil, af Grunde, som jeg ved Sagens nærmere Behandling skal komme til at udvikle, har maattet holde sig til, men tillige de andre Skatteobjecter, som for Tiden ere satte i Hartkorn. Naar jeg senere kommer til Sagens Detail, vil jeg nærmere udvikle, hvorfor jeg mener, at Tiende-Hartkornet ligesaavel bør bestaae, og bør dannes til en Enhed med andet Hartkorn, som Skov- og Mølleflylds-Hartkorn. Dette har jeg kun tilladt mig ved den almindelige Udvikling af Sagen at ville antyde, idet jeg derhos anseer det for min Pligt, særdeles at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa det Endringsforslag, som er stillet af Minoriteten i Udvalget. Jeg skal dernæst gaae over til de mere specielle Endringer, som Udvalgets Uttringer ved de foreliggende Paragrapher foranledigede mig til. Som en Følge af, at Kjøbstædernes Beskatningsforhold først vil fremtræde, som jeg vil antage, under en senere Paragraph, skal jeg forbigaae, hvad der i Udvalgets Betænkning Pag. 3, 1ste og 2den Spalte, er anført om det Forhold, i hvilket Kjøbstæderne burde træffes af den nye Skat, som træder istedetfor de ophævede specielle, forbeholdende mig mine Uttringer, til den paagældende Paragraph kommer under Discussion; jeg skal derimod tillade mig at omhandle Udvalgets Betænkning Pag. 3, 2den Spalte, angaaende hvorvidt Tienden bør sammendrages i et bestemt Forhold til Ager- og Eng- og Skov- og Mølleflylds Hartkorn, for at tilvejebringe et fælles Skattehartkorn. Jeg skal foreløbigt blot bemærke, at det ikke er ganske rigtigt, naar

Udvalget har sagt, at Mølleflyld er deels en Consumtionsafgift og deels en industriel Næringskat — den er ifølge sin hele Oprindelse kun en industriel Næringskat, det har kun været Hensigten at beskatte Møllerne som Næringsbrug, og ikke igjennem Møllerne at beskatte Consumenterne. Naar der nu af Udvalget er fremsat Tvivl om, at Tienden skulde staae i et saadant Forhold til det andet Hartkorn, at der var tilstrækkelig Grund til at staae dem sammen dermed, og Udvalget, saavel Pag. 3, 2den Spalte, som Pag. 4, 1ste Spalte, har udviklet sine Anskuelse nærmere, saa skal jeg tillade mig at fremsætte det Spørgsmaal, om da ikke Analogien imellem Indtagten af en Tiende, som ikke er bortaccorderet mod en fast Pengeafgift — thi det Slags Tiende er ikke i Udkastet foreslaaet at skulde gjøres til Gjenstand for fremtidig Beskatning —, men derimod høves i Kjørvæn eller er bortaccorderet mod andet end en fast uforanderlig Afgift, om ikke Indtagten af et saadant Slags Tiende netop har meget Mere tilfælles med Indtagten af Jord, end Møllebrug har, ja, jeg vil endog sige, end Skovflyld har? Det er den Tanke, som oprindeligt har ligget til Grund ved Matriculeringen af Tienden, og den er ogsaa consequent gennemført, ikke blot, idet baade Konge- og Kirketiende er formelig matriculeret, men ogsaa derved, at den Deel af Tienden, som ikke er formeligt matriculeret, dog bliver beskattet i Form af en Afgift, som opkræves i Forhold til det tiendeydende Hartkorn. Naar Udvalget har udhævet, at Tienden er en reen Indtagt, saa er det theoretisk fuldkommen rigtigt, forsaavidt Tienden er bortaccorderet imod en fast aarlig Afgift, men hvor dette ikke er Tilfældet, der er Tienden ingen reen Indtagt; der er den en aldeles variabel Indtagt, som i den Forstand, hvori Udvalget har udtalt det, ingenlunde kan ansees for en mere reen Indtagt end enhver Indtagt af et Agerbrug. Efterat Udvalget har fremsat de Grunde, som efter dets Mening talte imod at sammendrage Tienden med det andet Hartkorn, er af Udvalget ogsaa stillet i Udsigt, at man, naar man indfører en Formues- og Indtagtskat ved den, havde den bedste Leilighed til at beskaffe Tienden. Jeg frygter imidlertid for, at